

Uns dies al Khanna High School

Durant aquest mes d'abril he tingut la oportunitat de passar uns dies al Khanna High School on hem realitzat diferents activitats lúdico-esportives amb les nenes de l'escola. Intentaré descriure tot allò que vaig sentir i em van fer sentir aquest grupet de **vint nenes d'entre 15 i 16 anys** en les següents línies. Creieu-m'he; les paraules quedaran massa curtes per expressar la felicitat que van fer despendre en mi aquestes noietes. Vaig anar amb la intenció de poder aportar alguna cosa positiva i sobretot, per experimentar de més a la vora la seva cultura. Doncs sí, en vaig aprendre molt d'elles.

Són noies que no tenen cap poder adquisitiu, que no poden permetre's cap luxe, ni tan sols els serveis bàsics.

Noies que t'ensenyen a valorar encara més els petits detalls que ens va regalant la vida. I sí, he après que el somriure és l'element més màgic que existeix. Somriures que travessen cultures, religions, ètnies. Somriures que parlen per si sols. Somriures que et contagien, que t'omplen el cor de moments màgics.

Somriures que perduraran per sempre en el meu cor. Un dels moments més màgics va ser quan una d'elles es va acostar a mi, em va agafar la mà, va treure's una polsera que portava al seu canell i em va dir: **"Això és per tu. Gràcies per venir i passar una estona amb nosaltres. El teu cor és molt pur"**. Aquest gest i aquestes paraules van clavar-se al meu cor.

Ara, sempre que miro el meu canell, recordo aquest moment amb molta tendresa. Tendresa i amor que desprenen aquestes nenes sense tan sols conèixe't. Recordo també, que per dirigir-se a mi no ho feien pel meu nom, sinó que van **anomenar-me "Sis" (de la paraula "sister" en anglès, que significa germana)**. No sabeu la felicitat que vaig sentir en aquell moment. Que un grupet de noietes, vivint a l'altre punta del planeta, en tant sols un dia, puguin anomenar-te d'aquesta manera. Manera que em va fer sentir part de la seva vida, de la seva història.

Allà també vaig poder veure les dues nenes que tinc apadrinades a través de **YAMUNA**. Són nenes amb un encant extraordinari i que gràcies a **YAMUNA** poden accedir a l'escola. He de reconèixer que mai hagués esperat sentir tantes emocions, sentir que res no importava més que passar una bona estona i no parar de somriure. Elles van donar-me tot el què tenien, i de ben segur que jo els tornaré aquest regal que m'han donat. El regal de poder formar part de les seves vides. Acabo l'escrit **agraïnt a la Francina i als responsables de Khanna High School** per donar-me la oportunitat de viure aquesta inoblidable experiència. Sens dubte, la millor experiència que he viscut mai! Entre tots hem de fer que aquestes nenes no deixin mai de somriure!

Carla Provins González

Visitants a la casa d'hostes

El darrer mes de maig ja vam començar a rebre els primers viatgers solidaris del 2017. **La Maison Tsinjo** no deixa de rebre gent durant tot l'any, entre hostes que venen a conèixer-nos, turistes compromesos que viatgen per l'illa a través de **YAMUNA** i voluntaris que col·laboren activament en els projectes, sempre comptem amb gent que ens enriqueix i s'enriqueix amb nosaltres!

El Cònsol Honorari d'Espanya a Yamuna

El passat dia 07 de Juny vam rebre la visita de Hasnaine Yavar, Cònsol Honorari d'Espanya a Madagascar. Fa dos anys que des de la seva empresa compren productes a la cooperativa de dones **VEHIVAVY MIHAVOTRA** i els hi fan encàrrecs regulars.

El Consol sempre ha mostrat interès en participar en els projectes de **YAMUNA** i aquesta visita ha reforçat les seves ganes de comprometre's.

GRÀCIES a tots!

Publicació semestral per a socis i col·laboradors de Yamuna

SIS MESOS A MADAGASCAR

Ara mateix fa ja més de tres setmanes que vaig arribar a Barcelona, de tornada d'una estada de sis mesos com a voluntari de **YAMUNA a Madagascar**, i em segueixen sorprenent moltes coses. Encara no m'he acostumat als edificis alts, a que tothom camini rasant tingui o no tingui on anar. A totes les opcions a l'hora de triar el que menjaré per dinar o a que quan ens trobem alguna persona coneguda pel carrer només fem un "Hola!" o un moviment de cap enlloc de quedar-nos-hi a parlar.

A Madagascar no és fàcil viure-hi. Per descomptat no hi ha molts dels luxes amb les que moltes persones europees estan acostumades a viure. Però més enllà d'això, és en la vida social on més dur es pot fer. Estem habituades a tenir una xarxa de persones al nostre voltant en qui podem comptar per beure unes cerveses, quedar al sortir de la feina o fer un vermut als caps de setmana. I allà aquests cercles queden reduïts i et veus obligat a començar gairebé de zero. Es veu que l'etiqueta de "vazaha" (estranger) no te la trauràs de sobre per molt temps que passis al país... doncs a acostumar-s'hi!

Perquè, al capdavall, tot això és el que ensenya. **Aprèn molt de tenir varis xocs culturals al llarg d'un mateix dia.** D'anar entenent cada vegada més la manera com la gent local viu, es comunica i parla. De començar a entendre alguna paraula en "malagasy" i poder també dir-ne d'altres. **Aprèn quan el primer dia ja et lleves abans de les sis del matí amb un zebú cridant a baix de casa teva**, i ho segueixes fent quan, anant a comprar el pa poc després, veus que el mercat de Vontovorona ja hi ha parades obertes i que tothom és al carrer.

Caminar ha estat, en tot moment dels sis mesos que he passat al poble, una de les meves activitats preferides. I més enllà de per la bellesa del lloc, ho ha estat pels somriures. Crec que és, segurament, el que més recordaré de la meua estada a **Madagascar**. Les desenes de somriures preciosos que em feia (i tornava) cada persona que trobava quan anava a comprar al mercat, a la cooperativa de dones o al **CEM** enmig dels arrossars. **Uns somriures que compensaven amb escreix qualsevol mal moment que pogués tenir**, i una experiència que m'ha enriquit com poques altres de les que he tingut l'oportunitat de viure.

Marcel Masllorens

El passat 12 de Juny es va tornar a celebrar el **DIA MUNDIAL CONTRA EL TREBALL INFANTIL**. Aquesta diada pretén conscienciar sobre la necessitat de que nens i nenes siguin protegits del treball infantil i denunciar la violació dels seus drets fonamentals.

Es calcula que, en l'actualitat, 1 de cada 6 infants entre 5 i 17 anys es veu obligat a treballar i de 246 milions d'infants treballadors, 179 milions (1 de cada 8) pateixen les pitjors formes d'esclavatge. Abans de seguir, val la pena tornar a llegir el paràgraf i que les xifres agafin la força bestial del que representen.

Al **Centre Educatiu Mandrosa** patim també aquesta realitat a petita escala. Dels 320 nens i nenes que venen a classe durant l'any, topem amb un absentisme força elevat, sobretot per part de les nenes i quan arriben les vacances de final de curs, el nombre de nens i nenes que assisteixen al casal que organitzem durant Juliol i Agost, es redueix a la meitat. Normalment no arribem als 170 alumnes i això que hi segueixen tenint l'àpat garantit.

Es treballa estretament amb pares i mares la necessitat de preservar als seus fills en aquest aspecte, però és molt difícil evitar, especialment durant el període de vacances escolars, que nens i nenes s'incorporin a les feines jornaleres dels seus progenitors, transportant totxos, picant pedra a les pedreres, etc. Però, com podem jutjar als seus pares per no evitar que els seus fills treballin? Com podem considerar-los negligents quan ells mateixos ho fan en condicions infrahumanes i tot i així no arriben a cobrir les necessitats bàsiques de la família? **És molt complicat donar-li la volta tractant-se de persones analfabetes**, que mai han tingut cap oportunitat a la vida, que han treballat de sol a sol des de ben petits i per qui, cada jornada, és un repte de pura subsistència.

Costa molt que entenguin que estudiar ha de ser una prioritat per als seus fills i filles i pot ser un benefici de futur per tota la família, perquè ells mateixos no saben si tindran futur. Però no podem desistir i hem de seguir aportant el nostre granet de sorra. Al **CEM** com cada any, la jornada també es va celebrar. Els nens i nenes ho tenen clar, van fer una manifestació pel poble reivindicant els seus drets i mostrant el seu desig de poder seguir estudiant i tenir una oportunitat a la vida. Nosaltres seguirem sent-hi per ajudar-los a fer-ho possible.

Mireia Trias i Trueta - (Responsable de Projectes)

Exposició fotogràfica al Montseny

Gràcies a la implicació d'una sòcia veterana, **l'Esther Bofarull**, que fa anys que ens ajuda a vendre productes d'artesanía de les dones de la Cooperativa, hem pogut fer una exposició al **CAFETÓ de Sant Celoni**, per mostrar la realitat de Madagascar. Amb imatges de **Jordi Oliver** i d'**Albert Gay**, cianotípies dels tallers fotogràfics impartits per Merche Fernández i retrats fets també pels nens i nenes de **YAMUNA** amb **l'Andreu Buenafuente**, hem mostrat una realitat ben desconeguda per molta gent.

Foto: Jordi Oliver

Seguim amb les sensibilitzacions al CEM

Joro Comptable i Lucia Assistent social de Yamuna signant el conveni amb el representant de DINIKA

Després de les activitats realitzades al **CEM** gràcies al Programa Dinika de la Unió Europea, aquesta ens ha concedit més finançament per tal de poder continuar duent a terme sensibilitzacions. **El Programa Dinika de suport a les associacions que treballen a Madagascar** ja ha acabat i ha estat un èxit: ens ha permès poder treballar amb l'alumnat del **CEM**, els seus pares i mares i el professorat temes tant importants com la igualtat de gènere o la higiene. Vistos els resultats, **la Unió Europea** ens ha permès ampliar encara més el ventall d'activitats de sensibilització i hem passat a formar part del programa del Fons Comun, podent continuar així amb sessions informatives i de formació fins a final de curs. Aquestes accions ens permeten ampliar el nombre de beneficiaris dels nostres projectes i aconseguir així tenir més impacte en el desenvolupament sostenible de la comunitat.

A part dels tallers de sensibilització, els nens i les nenes han pogut gaudir d'excursions i d'un seguiment mèdic personalitzat que ens permet detectar casos que requerien tractaments específics per assegurar la salut dels nostres beneficiaris. Una joventut sana i amb eines per poder defensar els seus drets i els de la seva comunitat és imprescindible per al futur d'un país, i des de **YAMUNA** treballam perquè els nostres joves siguin un motor de canvi!

Gràcies voluntaris d'ESTACAIDE

Durant el mes de juny el **Centre Tsinjo** ha acollit a **5 voluntaris d'ESTACAIDE**, una associació d'estudiants de l'Universitat ESTACA de París. Aquest grup de joves s'organitzen al llarg de tot el curs per tal de recaptar fons i poder participar en projectes de cooperació internacional durant un mes de les seves vacances d'estiu. Aquest any, **YAMUNA** ha pogut comptar amb la seva col·laboració. No només han fet una donació a l'entitat per a renovar i millorar infraestructures, també s'han desplaçat a Madagascar per col·laborar amb els obrers, per dur a terme les millores finançades. Han ajudat a construir un mur de contenció al **CEM** i han donat classes de francès i de repàs als joves de les cases d'acollida, que tot just s'estaven preparant per als exàmens de final de curs.

Tant els voluntaris com els beneficiaris s'ho han passat d'allò més bé. Els primers han pogut ampliar els seus coneixements sobre **la realitat que es viu a Madagascar**, i sobre quines són les necessitats de la seva població; els segons s'han mostrat molt oberts i càlids envers els nouvinguts, i els hi han ensenyat com és la vida en un indret rural com Vontovorona i quins són els seus racons preferits del poble.

És en ocasions com aquesta que es crea la màgia de l'intercanvi de valors i bones pràctiques que no deixen a ningú indiferent. **Merci ESTACAIDE!**

La màgia de les dones que lluiten pel canvi

Com alguns de vosaltres ja sabeu, fa temps que em vaig embarcar en els projectes de **YAMUNA**: primer per realitzar-hi les practiques finals del Màster, després com a voluntària i, finalment, gràcies al Programa de Garantia Juvenil he pogut treballar, un any més, contractada a **YAMUNA**. Ara ja fa un any que vam signar el contracte, i per tant és el moment en que aquest s'acaba.

Ha estat un període de moltes il·lusions i molta feina, de ganes de fer coses, de provar totes les receptes i combinacions per intentar que els resultats dels projectes siguin el més satisfactoris possibles per a totes les persones implicades. Des del principi he col·laborat amb diversos dels projectes de **YAMUNA**, però sempre he estat més implicada en la Cooperativa de Dones **VEHIVAVY MIHAVOTRA**.

Durant el darrer any a **Madagascar**, hem aconseguit obrir la finestra d'oportunitats de la Cooperativa a noves persones; hem ampliat el nombre de clients d'aquesta; hem treballat amb les dones per fomentar l'autogestió i reforçar capacitats que ja tenien. Marxo havent deixat les eines que posseïa a **Madagascar**, i torno amb una maleta plena d'aprenentatge, anècdotes i molts bons records. Treballar amb grups de dones en situacions de vulnerabilitat és un exercici que no sempre és fàcil però que t'enganxa i et motiva a buscar solucions i provar l'improbable. **Han acabat tenint un correu electrònic gestionat per elles mateixes!**

En un país com **Madagascar**, on ser dona no només t'envia cada dos per tres a la casella de sortida sinó que et manté allunyada de qualsevol oportunitat de progrés, la valentia i la persistència són qualitats indispensables per realitzar somnis. Sens dubte, valentia i persistència són dues de les moltes qualitats de les membres de la **Cooperativa de Dones VEHIVAVY MIHAVOTRA**, a les quals ja trobo a faltar.

Júlia Altés i Baiges

Prevenió de l'Explotació Sexual de Nens/es

YAMUNA formarà part de les entitats implicades en el projecte **"Escale à Madagascar"** (Prevenió de l'Explotació Sexual de Nens en el Marc de turisme a l'illa de Madagascar) impulsat per **ECPAT França**.

El seu **objectiu és enfortir la prevenió de situacions d'explotació**, la identificació i la rehabilitació dels nens víctimes i la condemna dels abusadors. Es durà a terme en estreta col·laboració amb el govern, les autoritats locals, les xarxes de protecció de la infància, la societat civil, els agents de la comunitat i els propis nens.

Treballant en com es percep la prostitució, l'enfocament de gènere i drets sexuals i reproductius, el projecte té com a objectiu reduir la demanda de prostitució amb menors d'edat, el nombre de criatures en situació d'explotació, i al mateix temps promoure l'estat d'alerta i el nombre de denúncies. Ens complau i ens omple de responsabilitat formar part de les ONGs que el duren a terme.